

Задѣрж *ил. св.* начну сдирать (*кожу*): Лъвѣ-тъ скочилъ и задралъ вълка. *Об.* 96.

Задѣи **Задѣ** *нар.* сзади: Задѣ васъ грѣе слънце. *Л. Д.* 1871 *р.* 101. А задѣ гърбѣ-тъ му (*на челоука*) са случватъ всѣки день прѣврати за кои-то ние нѣмаме никакво понятие. *Л. Д.* 1876 *р.* 96.

Задѣгнѣж *ил. св.* **Задѣгамъ** **Задѣгнувамъ** *ил. дл.* подниму, подымаю, уношу: Той частъ славеа пристига Гдѣ-то видѣ, че лъщи, Та си чървеа задига. *Об.* 118. Вуйча си на грѣбъ задигнѣж, Та го в гора-та занесе. *Д.* 23, 68—69. Задигнѣж скъпи премѣни, Със обир назад излѣзе. *Д.* 20, 45—46. Лисица-та подканвала маймунѣ-тъ, да задигне съкровище-то. *Об.* 16.

Задимѣи(са) *ил. св.* задымлю(съ): Оште речтѣ не доречѣ Зададе се църна Юда, Задимила е, запрашила е, Та е собрала малки моме, Малки моме песнопольке А ергене кафалджие. *В.* 259. Тегетопфъ (вапоръ) задими (*т. е. пошелъ*) камъ северъ. *Л. Д.* 1876 *р.* 137. А горѣ на върха на планина-та на три задимени (*rauchenden*) престола троица мжѣе... *Рш.* 105. **Задимѣи(са)** *безл.* задымится: Излезе си юдинъ баца Затрѣщялу загурмялу; Излегоха нехини братя Засфяткалу задымналу су. *Д. S.* 5, 27—30.

Задинъ земя *с. ж.* западная страна (?): Янкула си явна коня, Да ми шетатъ задинъ земя, Да ми баратъ уба'а не'ста. *М.* 110. Янкула си явна коня Какъ израсте и порасте, Да ми шетатъ задинъ земя, Бжде сѣнце за'одвеше, На'иде Яника девойка, Ъж посвѣрши и ѡ зеде. *М.* 110.

Задѣрамъ *ил. дл.* **Задѣрж** *ил. св.* трогаю, пристаю, трону, пристану: Во керали Турци Яничари, И сакаетъ Турци да ѡ грабать. И имъ рече млада Тодорица: „А егиди Турци Яничари! Алъ сте умни, али сте будали? Вие мене що ме задирате? Я не сумъ си млада Тодорица, Туку сумъ си църна робинчица“. *М.* 191. „Вжрви си въ пѣтемъ, лудо, не задирай ме“. *М.* 458. На чешми-те моми задирае, На невѣсти-те стомни кърши, Стари баби на пѣтъ пресопка. *М.* 601. На тебе ми ти сѣ фале Ти сѣ фале левентъ Нако, Кукушко-то равениче Горничово кърщениче, На тебе сѣ фалба фале, Декъ те найде, да те задре. *М.* 439. Турчине лудо гидѣ! Ти нейкешъ юда да пѣешъ, Лю сакашъ Митра да задрешъ — Рѣките ти тресеа, Като листо на дървето, Очите ти играеха, Като звезда на небето. *В.* 18. (*син. задѣвамъ*).

Задѣшкѣомъ *нар.* задомъ: Петко стоеше задышкѣомъ гѣмъ стѣлбата. *Р. А.* 146. (*см. заднишкѣомъ*).